WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 52 28 DEC. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OVER een paar dagen is het weer oudejaarsdag. Mmm.... hebben jullie ook zo'n trek in oliebollen? Nou, dan ken Ik nog iemand. Moet je horen wat ik vorig jaar heb beleefd. 's Morgens was ik een eindje gaan wandelen, toen ik opeens Goofy's stem achter me hoorde. „Ha, oom Donald," riep hij. „Ik ben toch in zo'n goeie bui! Ik heb voor 't eerst van m'n leven nog geld over op de laatste dag van het jaar.'

„Nou, da's mooi, Goofy."

„Maar, oom Donald, je moet het nieuwe jaar altijd met 'n schone lei beginnen, is me geleerd. Tot nu toe ben ik het ook altijd met een lege maag begonnen. En dáár ga ik nu eens verandering in brengen. Komt u vanmiddag maar bij me langs. Dan zult u 'ns wat zien!"

's Middags ben ik naar Goofy toe gegaan. Een paar straten van zijn huis af zag ik af en toe een oliebol op de weg liggen. En hoe dichter ik bij z'n huis kwam, des te meer oliebollen lagen er op straat. Op het laatst moest ik over de oliebollen lopen. Eindelijk kwam ik bij het huis van Goofy. Tenminste... op de plaats waar Goofy's huis hoorde te staan. In plaats daarvan zag ik een reusachtige berg oliebollen en bovenop die berg zat Goofy. Na een paar uur klimmen over kleine, grote, zachte, harde, lichten donkerbruine oliebollen kwam ik bij Goofy aan. „Allemensen, Goofy, je wilt toch niet die hele berg oliebollen opeten?"

„Tuurlijk! Ik heb net zolang oliebollen gekocht tot ik geen cent meer had. Ik ga oliebollen etend het nieuwe jaar in. Maar ik ben nu vast begonnen, anders duurt 't zolang voor ze op zijn!"

Toen ik hem om twaalf uur gelukkig nieuwjaar kwam wensen, stak hij net de laatste oliebol in z'n mond. „Een... smek... heel gelukkig... smek... nieuwjaar, oom Donald... hap... en dat er nog maar veel van zulke nieuwjaren mogen volgen!"

Ik hoop dat jullie net zo'n prettige oudejaarsavond zullen hebben als Goofy, maar ik zou je aanraden toch niet zó veel oliebollen te eten!

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

LEENDERT BENNINK, DEN HAAG. Sjonge, zeg, wat heb jij een hoop cadeaus gekregen voor je verjaardag! Heb je al vaak met je monopoliespel gespeeld? Lang duurt het voor het uit is, hè? Maar het is wel een erg spannend spel!

CORRIE DE GROOT, AMSTERDAM. Heb je een mooi cijfer gekregen voor je voordrachten, Corrie? 't Is moeilijk om een versje precies op toon voor te dragen, hè? Maar ik weet zeker dat jij er heel erg knap in bent!

P. WIJNHEYMER, GILZERIJEN. Nou ik heb aan Willie gevraagd wat hij dacht van je voorstel en hij heeft beloofd er eens ernstig over te gaan denken. Dus wie weet, kijk iedere week maar trouw de **Donald Duck** na. Dag Piet!

NELLIE DAM, DE HEEN. Heb je weer 'n nieuw vriendinnetje, Nellie? Er zitten in jouw klas toch wel meisjes? Heb je dit jaar al geschaatst? Als 't nog flink gaat vriezen, zul je nog veel beter leren schaatsen. Veel plezier!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Adam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Tot schrijfs!

✳ ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO. 52 ✳

Dit keer als prijspuzzel weer eens een rebus. Zoals gewoonlijk is de oplossing een bekend spreekwoord. Het zijn ditmaal in totaal zeven woorden. Weet je hoe het spreekwoord luidt?

Schrijf je oplossing op een briefkaart en stuur die vóór 4 januari 1964 aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld ook duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van de kaart: „Oplossing 52". Veel succes!

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 45 zijn:

1e prijs: horloge: N. Gieling, **Hoorn.**
2e prijs: bouwdoos: C. Broekhuizen, **Lopikerkapel.**
3e prijs: badmintonspel: E. en J. Beekmans, **Mellissant;** J. en W. Wieringa, **Overveen;** J. en A. Helmig, **Purmer;** C. en M. Mol, **Schaesberg;** D. Bruinsma, **Amsterdam-W.;** J. Klok, **Dieverbrug;** Karin Epke, **Waalwijk;** P. Frankhuizen, **Rotterdam-24;** M. Post, **Voorschoten;** S. Deurloo, **Zonnemaire.**
Boek: I. v. d. Harst, **Den Haag;** A Chin, **Londoo W. 12. (Engeland);** W Nellestein, **Haarlem;** W. Klijnstra, **Jubbega;** J. Pierhagen, **Giessenburg;** B. Wagtenveld, **Hengelo;** H. Hamoen, **De Meern;** B. v. Horssen, **Haaften;** A. de Meyer, **Duffel (Blg.);** H. Dijkema, **Sittard;** L. de Kruyff, **Beesd;** N. Broertjes, **Blokker;** Ina Renden, **Putten;** Govert Wiersma, **Sneek;** S. de Rover, **Hoevelaken;** R. Zacharias, **Geneve (Zwitserl.);** N. Abeln, **Albergen;** G. Nap, **Breukelen;** P. Kroeze, **Harkstede;** Wouter v. d. Kolk, **Uddel.**

De oplossing van prijsvraag nr. 50 luidt: **DENNEAPPEL.**

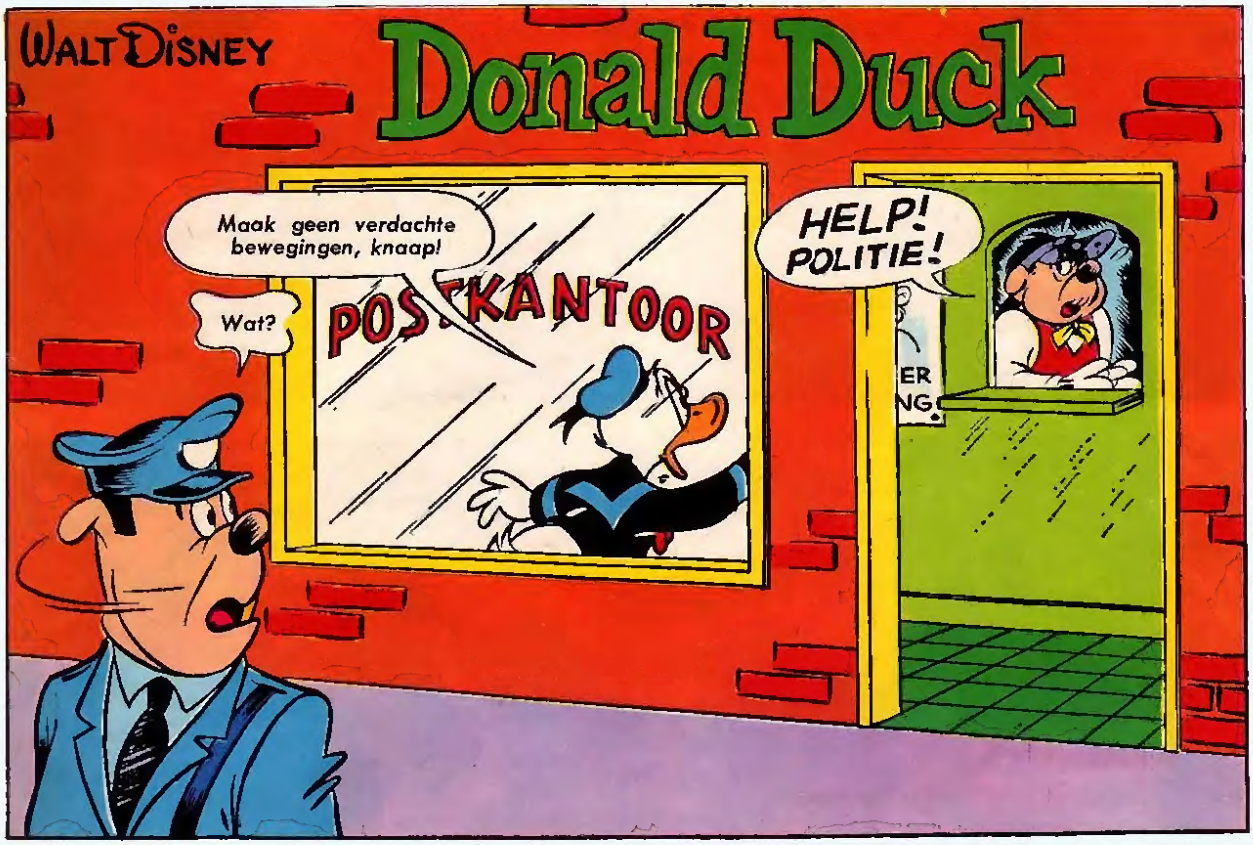
WALT DISNEY
Donald Duck
Maak geen verdachte bewegingen, knaap!
Wat?
POSTKANTOOR
HELP! POLITIE!

Ik heb je op heterdaad betrapt, mannetje!
HELP!

Ik was alleen maar aan het aefenen wat ik maet zeggen als ik Kees Knakker vang!
KEES KNOKKER
BELONING UITGELOOFD
Oh! Nu zie ik pas dat je met je vinger dreigde en niet met een pistaal!

Met zulke dingen kun je je beter niet bemaeien! Laat Kees Knokker nau maar aan de palitie aver!
Haha! Had je gedacht!

Het uiterlijk van Kees Knakker staat in mijn geheugen gegrift! Ik weet precies hoe hij er uitziet!

Ik weet alles van hem... zelfs dat hij een wrat op zijn grote teen heeft!
En nu vind ik het tijd warden am alles op olles te zetten en die Knokker te vongen!
DIEREN WINKEL
Ik wil een zak van het goedkoopste zangzaad hebben!
Schande! U bent geen vogelvriend, want dan zou u nooit...
Waar bemoeit u zich mee! Ik heb niet eens een vogel! Ik wil er een soort roofvogel mee vangen!
!?!
Het hoefde eigenlijk niet eens zangzaad te zijn! Als het maar iets is waardoor de zak bal staat!
DAMESKLEDING
VERHUUR
Nu komt het moeilijkste nog... maar het zal toch moeten!
Ik wil iets auwedamesachtigs en pas op als u me uitlacht!
Nu ben ik biina klaar... op één ding na!
Hau op met dat gegrinnik!

BANK VAN DUCKSTAD
Een lege geldzak! graag! Een valle kan ik me niet veroorloven!
Alstublieft, mevrouw!
Nu vlug even het zang-zaad erin overgooien en dan kan het beginnen!
!?!
Kees Knakker is er berucht om dat hij ouwe dames berooft die met een geld-zak de bank uit komen!
BANK VAN DUCKSTA
Het zal al te mooi zijn als ik het geluk had de eerste de beste keer meteen beroofd te wor-den!
Maar ik geef het zeker niet op! Ik ga het nog een keer pro-beren!
En zo probeert Donald Duck bij alle banken in Duckstad de rover bij zich te lokken...
R DAMSCHE BANK
BANK UNIE
INCASSO BANK
INCASSO BANK

Opeens heeft hij succes...
Geef die maar aan mij, apaa!
Fijn... ik bedaal... help!
Haha... dat ging gaed... een auwe tante als jij haalt me tach niet in!
Daar vergis je je in!
Wat slim ben ik tach! Als hij mij ziet, weet hij niet dat hij me zajuist beraafd heeft!
Aha! Daar is-ie!
Hihi! Dit gaat wel héél makkelijk!
DAAR HEB IK JE!
Haha! Dat heb je er van als je mij wilt vangen!
AU!
KENKS!

Hé, meneer!
Ja?

Oejoei! Als ik er hulp bij haal, dan zal ik de beloning moeten delen!

Nou, wat wilt u van me?
Niets... ik wil niet hebben dat u zich ergens mee bemoeit!

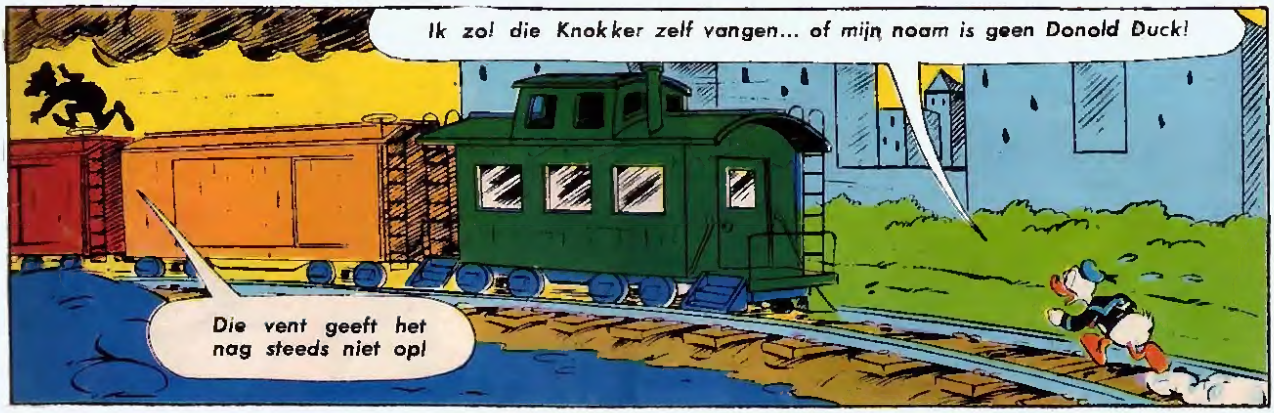
Ik zal die Knokker zelf vangen... of mijn naam is geen Donald Duck!
Die vent geeft het nog steeds niet op!

Blijf stoon en geef je over, schurk!
Oef! Komt er naait een eind aan di_ trein?

Zie nu moor dat je me te pakken kri'gt!

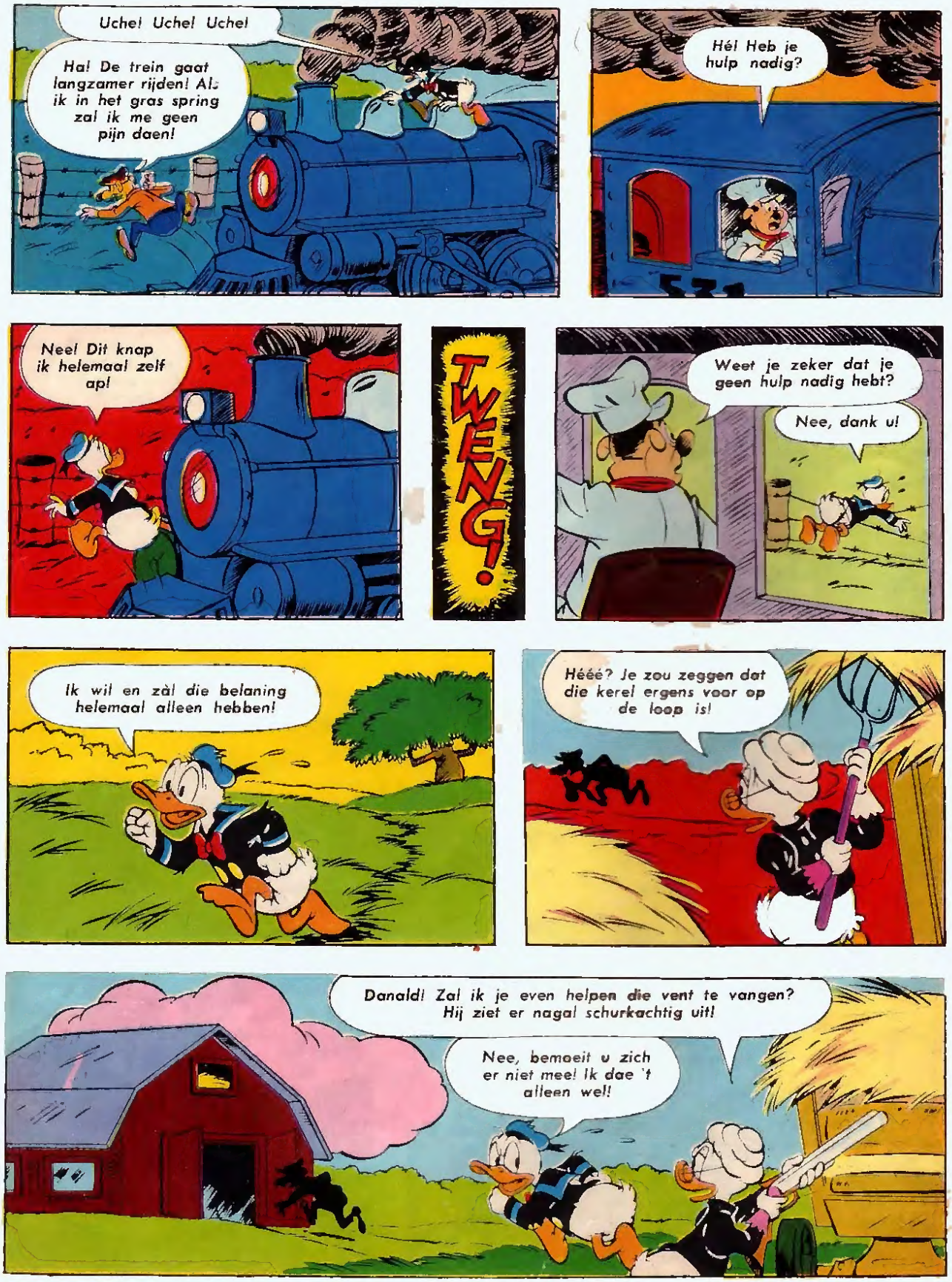
Uchel Uchel Uchel
Ha! De trein gaat langzamer rijden! Als ik in het gras spring zal ik me geen pijn daen!
Hé! Heb je hulp nadig?
Nee! Dit knap ik helemaal zelf ap!
TWENG!
Weet je zeker dat je geen hulp nadig hebt?
Nee, dank u!
Ik wil en zàl die belaning helemaal alleen hebben!
Héée? Je zou zeggen dat die kerel ergens voor op de loop is!
Danald! Zal ik je even helpen die vent te vangen? Hij ziet er nagal schurkachtig uit!
Nee, bemoeit u zich er niet mee! Ik dae 't alleen wel!

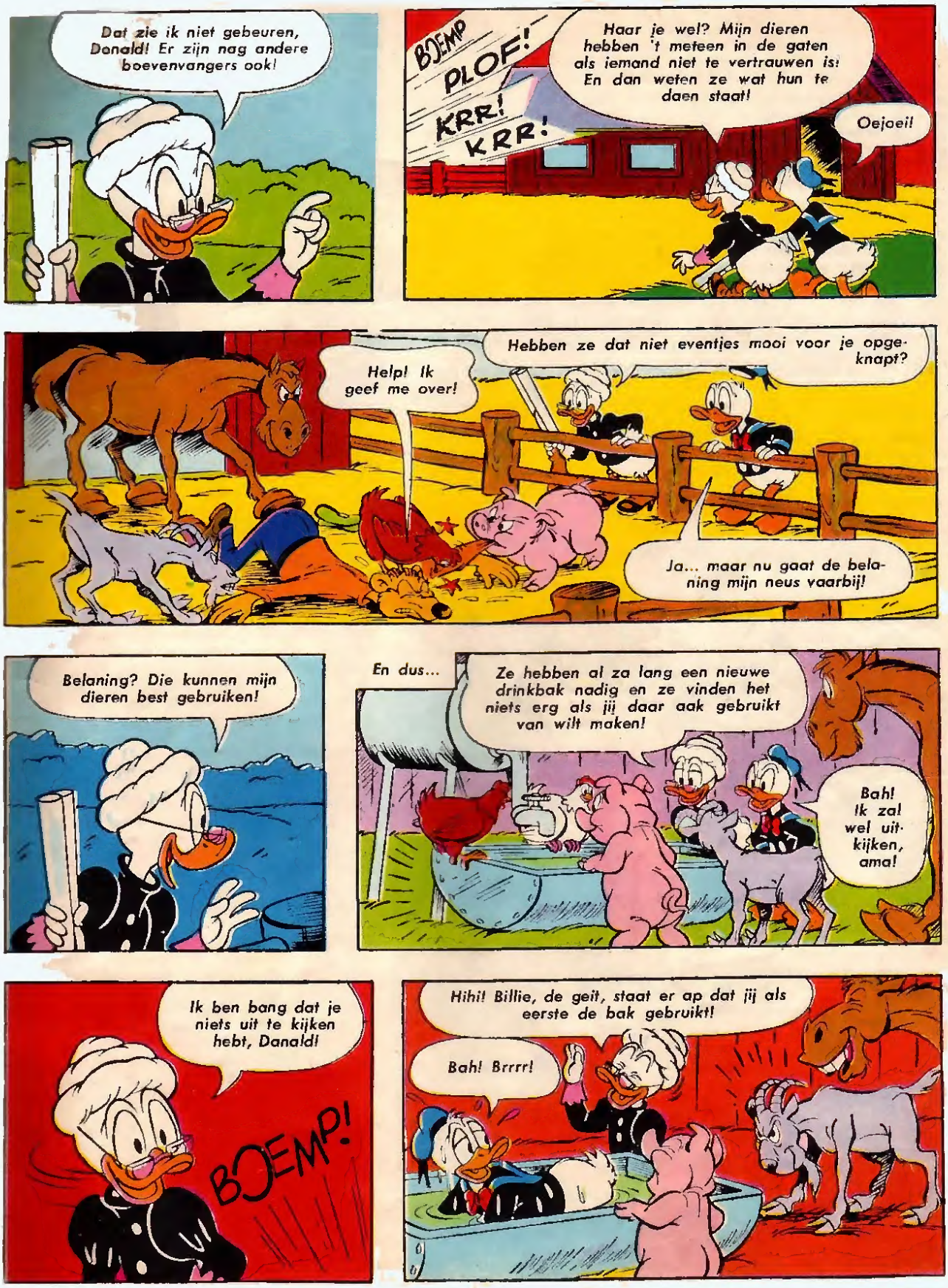
Dat zie ik niet gebeuren, Donald! Er zijn nog andere boevenvangers ook!
BOEMP
PLOF!
KRR!
KRR!
Haar je wel? Mijn dieren hebben 't meteen in de gaten als iemand niet te vertrauwen is! En dan weten ze wat hun te daen staat!
Oejoei!
Help! Ik geef me over!
Hebben ze dat niet eventjes mooi voor je opgeknapt?
Ja... maar nu gaat de belaning mijn neus vaarbij!
Belaning? Die kunnen mijn dieren best gebruiken!
En dus...
Ze hebben al za lang een nieuwe drinkbak nadig en ze vinden het niets erg als jij daar aak gebruikt van wilt maken!
Bah! Ik za! wel uitkijken, ama!
Ik ben bang dat je niets uit te kijken hebt, Donald!
BOEMP!
Hihi! Billie, de geit, staat er ap dat jij als eerste de bak gebruikt!
Bah! Brrrr!

Hier zie je me staan toen ik welgeteld drie jaar oud was, op de boot van Willy Walden. Hij heeft me al heel vroeg met het water laten kennismaken!

ZO GING IK VAN START

door HANS SLEESWIJK

MIJN familie had vroeger helemaal geen liefhebberij in de watersport. Mijn vader, mijn moeder en mijn broer René konden niet eens zwemmen, dan kun je wel nagaan! Maar Willy Walden, een van de beroemde dames Snip en Snap en al heel lang de naaste medewerker van mijn vader in de Sleeswijk-revue, was in het bezit van een open motorboot. Hij heeft mij al vroeg met het water laten kennismaken. Ik heb een foto waarop ik op zijn boot sta. Ik ben daar een jongetje van nog geen drie jaar met veel te meisjesachtige krullen. Daarna zijn er heel wat jaartjes verstreken waarin ik zelden of nooit een vaartochtje maakte.

Op mijn veertiende jaar kreeg ik op school zwemles. Dick van Rijn, de tegenwoordige radioreporter, was toen mijn gymnastiekleraar en die heeft mij de kunst van het zwemmen bijgebracht.

Toen ik eenmaal daarmee vertrouwd was, kreeg ik van Willy Walden een moole zelikano cadeau. Als je eens wist hoe gelukkig ik daarmee was! Ik doopte mijn nieuwe schip dan ook prompt „Willy Walden".

Omdat ik in Bussum woonde, waar geen zeilwater in de onmiddellijke omgeving te vinden is, moest ik het altijd wat verder van huis zoeken.

Ik kon dus niet elk vrij uurtje aan mijn nieuwe sport besteden. Ik werd een enthousiast hockeyspeler, zodat ik ook daaraan een deel van mijn vrije tijd moest besteden. Wel weet ik dat ik in de jachthaven van Muiden toen al vaak mijn ogen uitkeek op de schitterende schepen die je daar op de weekeinden zag in- en uitvaren. Zo langzamerhand kreeg ik in de gaten wat voor ongelooflijke mogelijkheden er waren in de watersport...

Overigens had ik toen van de wedstrijdsport geen flauw benul. Ik dacht dat het hele zeilen zo'n beetje bestond uit ronddobberen, en alleen als er een stevige bries stond, was er misschien wat werk aan de winkel. Nu weet ik wel beter. Wedstrijdzeilen, waarin je met je hersens en heel je lenigheid en spierkracht, het uiterste van je boot en je zelf vergt, eist een perfecte lichaamsconditie en een voortdurende training.

Toen ik dat ging ontdekken, had ik inmiddels al een boot met veel meer mogelijkheden, een Olympiajol. Dat is later een Finnjol geworden, waarmee ik naar wereldkampioenschappen, Europese kampioenschappen en Olympische Spelen werd uitgezonden.

Wat mijn familie betreft: die is helemaal voor de watersport gewonnen.

Mijn vader heeft sinds enige tijd een zeewaardig jacht. Dat is óók schitterend werk, maar je hebt een paar bemanningsleden nodig. In mijn Finnjolletje moet ik het allemaal alleen doen, en dat vind ik eerlijk gezegd het allermooiste!

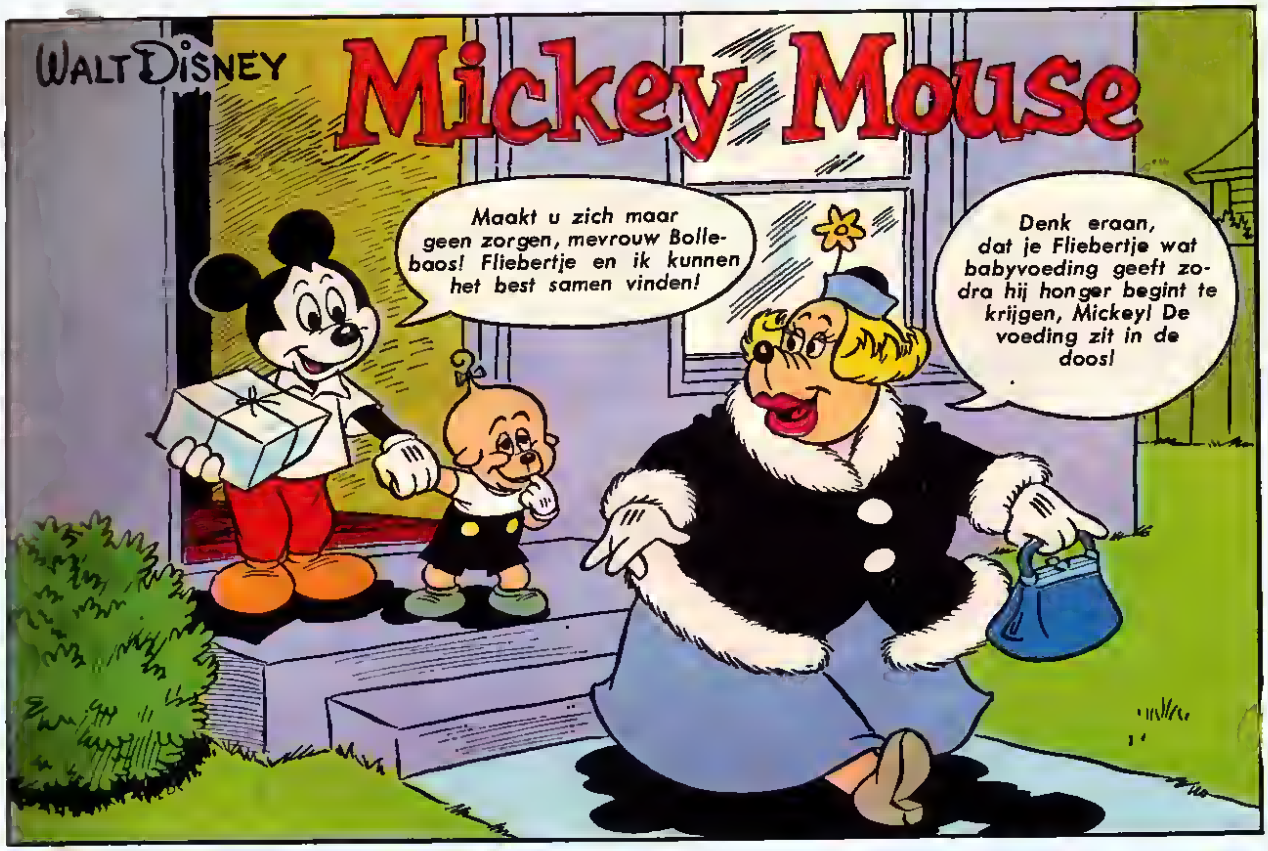
WALT DISNEY
Mickey Mouse
Maakt u zich maar geen zorgen, mevrouw Bollebaos! Fliebertje en ik kunnen het best samen vinden!
Denk eraan, dat je Fliebertje wat babyvoeding geeft zodra hij honger begint te krijgen, Mickey! De voeding zit in de doos!

Za, aardig knulletje... hae zou je het vinden als aam Mickey eerst ns een paar spelletjes met je ging doen?

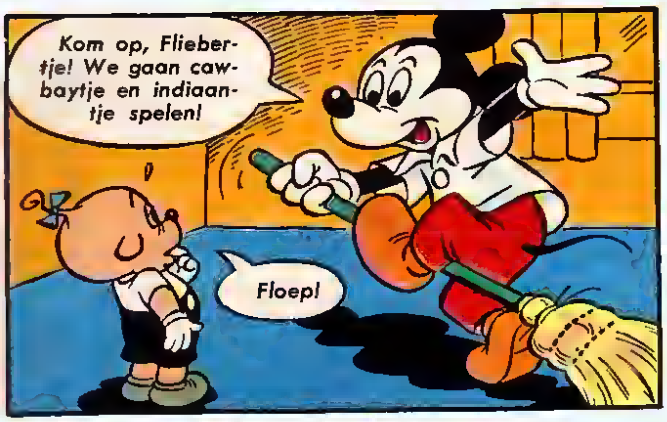
Kom op, Fliebertje! We gaan cawbaytje en indiaantje spelen!
Floep!

Zau je het leuk vinden als ik van dit laken een tent voor je maakte?
Bloeb!

Grutjes... wat dan? Er is toch zeker wel een spelletje dat je leuk... au!
KNAUW!

Erg veel praten doe je nog niet, maar als je honger hebt weet je precies hoe je dat iemand duidelijk moet maken!
Fliep!

Nou, ik hoop maar dat je voorlopig genoeg hebt! Je hebt alle babyvoeding die in de doos zat in één keer opgegeten!
SLURP!
SMEK!

Schei uit! Je kunt het schaaltje niet eten!
KRRAK!

Later...
SMEK!
SLURP!
Ik hoop dat je nu toch tevreden bent, Fliebertje! Dit is het laatste dat ik nog in de ijskast had!

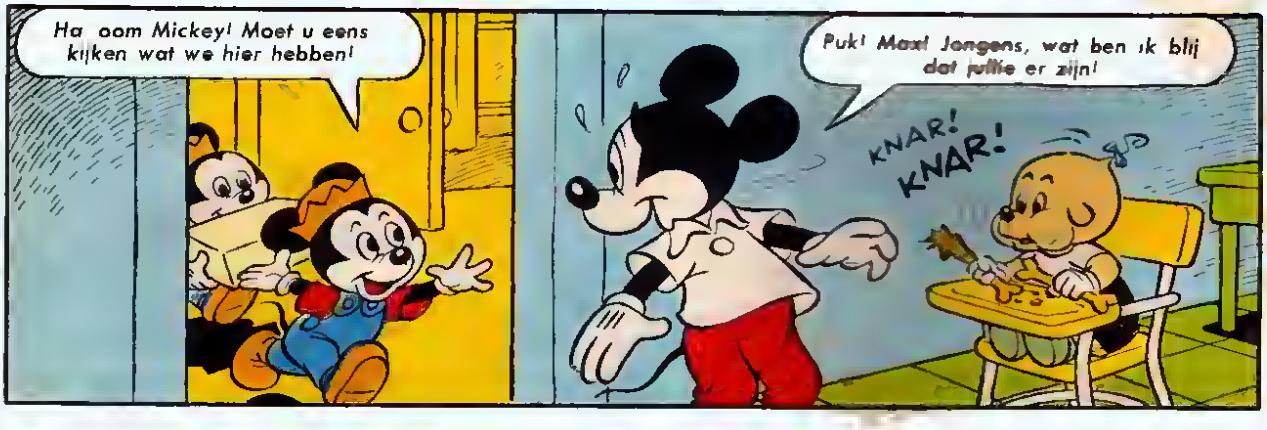
Ha oom Mickey! Moet u eens kijken wat we hier hebben!
Puk! Maxi Jongens, wat ben ik blij dat jullie er zijn!
KNAR!
KNAR!

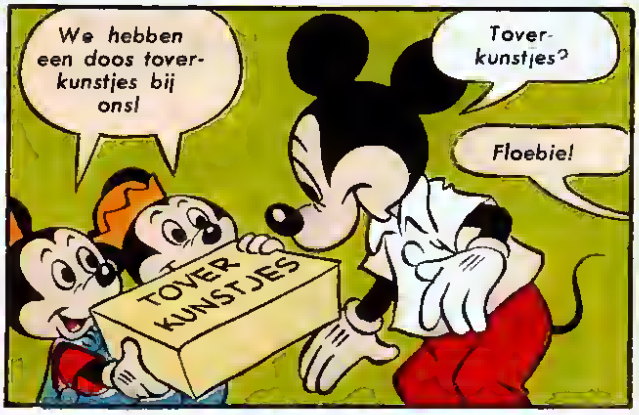
We hebben een doos tover-kunstjes bij ons!
Tover-kunstjes?
Floebie!
TOVER KUNSTJES

Misschien kunnen jullie een spelletje verzinnen waardoor Fliebertje niet meer aan eten denkt! Ik ga vlug even naar de winkel om nog meer voedsel te halen!
Ja, dat is best, oom Mickey!

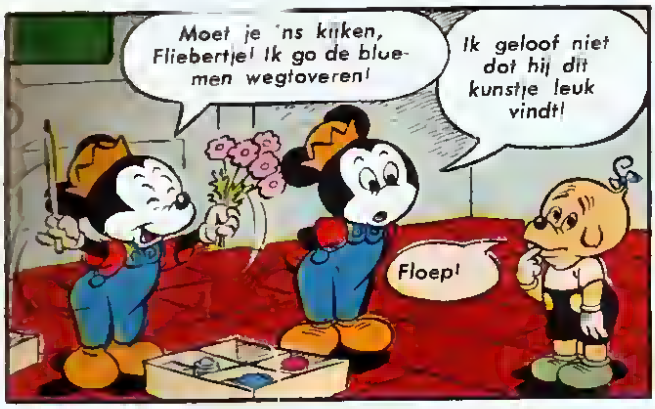
Moet je 'ns kiiken, Fliebertje! Ik go de bluemen wegtoveren!
Ik geloof niet dat hij dit kunstje leuk vindt!
Floep!

Begrijp jij door iets von? Hij vindt de koorttrucjes ook niet leuk!
BLEÈ!

Hé! Dit kunstje vindt hij vast wel leuk!
Nou, begin er don maar vlug mee, want hij eet de toverbloemen op!
SMEK!
SMEK!
TOVER BOEK
TOVER

Het is de truc van de verdwijnende big! Ik go gauw even vragen of ik het huisbiggetje van Herman mag lenen!

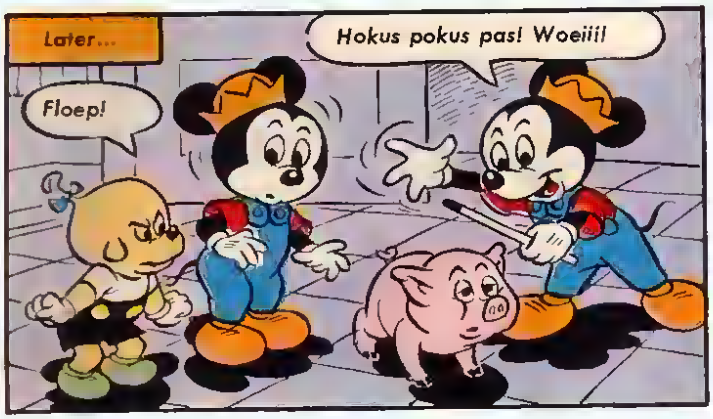
Later...
Hokus pokus pas! Woeiii!
Floep!

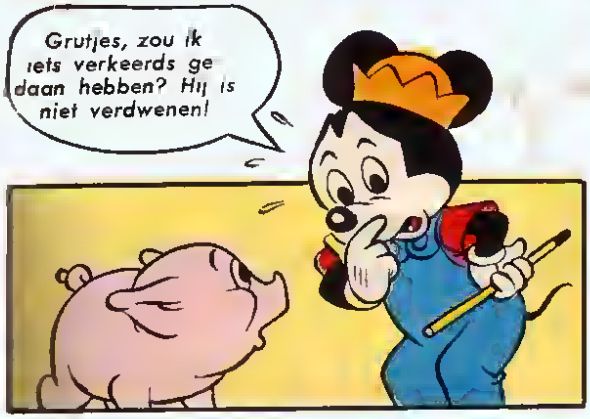
Grutjes, zou ik iets verkeerds gedaan hebben? Hij is niet verdwenen!

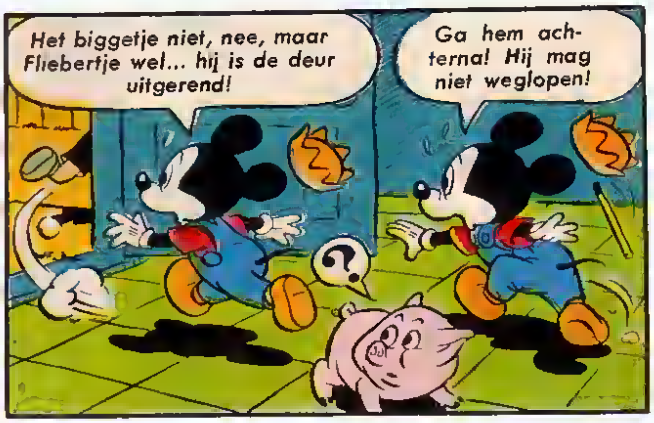
Het biggetje niet, nee, maar Fliebertje wel... hij is de deur uitgerend!
Ga hem achterna! Hij mag niet weglopen!

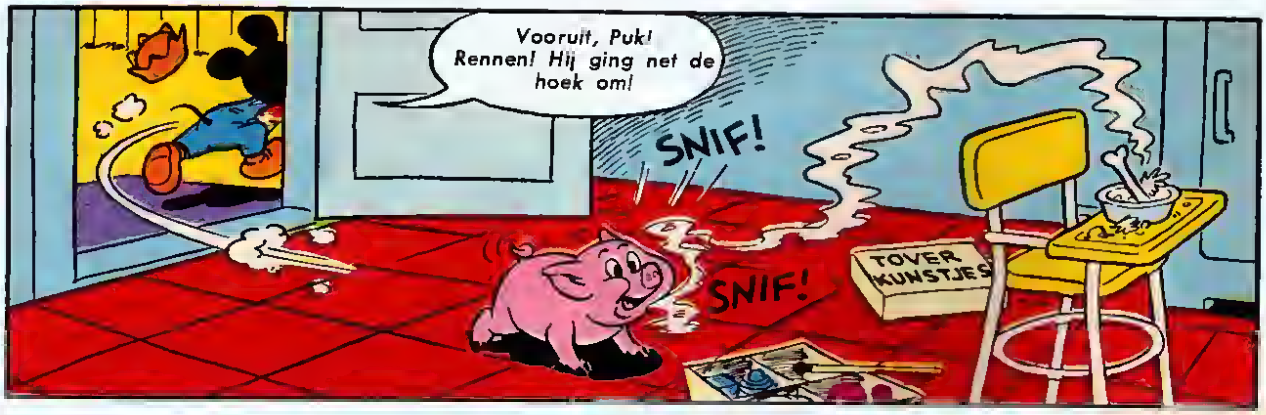
Vooruit, Puk! Rennen! Hij ging net de hoek om!
SNIF!
SNIF!
TOVER-KUNSTJES

En dan...
Hmm! Ik zag net Puk en Max de hoek om rennen! Het leek wel of ze achternagezeten werden! Ik ben bang dat ook zij met Fliebertje geen rood meer wisten!

Nou, ik zou zeggen dat ik nu toch wel eten genoeg voor je heb ingeslogen, jij klein... biggetje!

Lieve help! Wat zouden ze met Fliebertje uitgekuurd hebben?
SMEK!
SMEK!

Ik had ze nooit alleen moeten laten met die toverdoos! Dat is vreselijk dom van me geweest! Hokus pokus pas, Fliebertje kom terug!

(Slik!) Daar komt mevrouw Bolleboos! Wat moet ik haar vertellen?

En, Mickey... hoe is het met mijn kleine lieveling gegaan in de tijd dat ik weg ben geweest?
Eh... wilt u dat precies weten?

Natuurlijk wil ik dat precies weten! Hij heeft een goeie eetlust, hè?
Dat is wel zacht uitgedrukt!

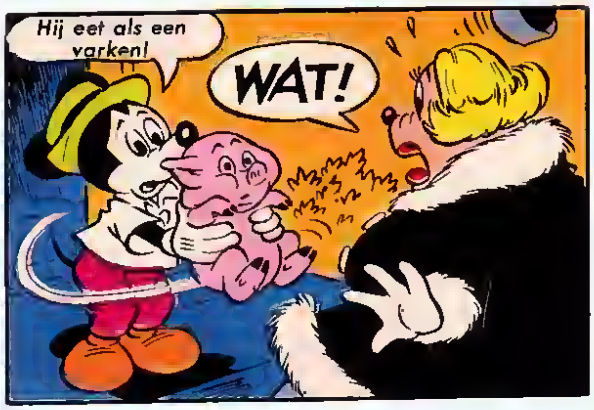
Hij eet als een varken!
WAT!

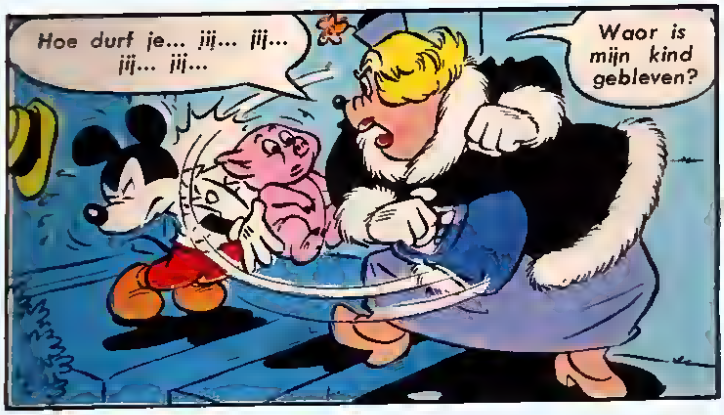
Hoe durf je... jij... jij... jij... jij...
Waar is mijn kind gebleven?

Ik had ook moeilijk kunnen verwachten dat ze het onders zou opnemen!
Help! Politie! Mijn kind is weg!

Ha, oom Mickey! Fijn, dat u op het biggetje van Herman hebt gepast, anders was-ie ook weggelopen!
Hermans biggetje?
Knor!

Ja, en we zijn mevrouw Bolleboos tegengekomen en we hebben Fliebertje meteen maar aan haor meegegeven! Ze zei dat we u dit geld moesten geven voor het oppassen!
Is 't waar?

En toen we haar alles uitgelegd hadden, zei ze dat we u moesten zeggen dat het hoar erg speet! Dag, oom Mickey! Tot straks!

Hebben jullie ook weleens van die dagen dat je nergens meer een touw aan vast kunt knopen?

Verteld door WIM MEULDIJK
met prenten van JAN WESSELING

Pipo en het Humdrum Gevaar!

WAT ER GEBEURDE:
In het huisje van Oma Tingeling logeert het Pipo-gezin. Meneer Humdrum is een lastige man, die het huis van Oma wil hebben om er een café met een benzinepomp van te maken. Want het ligt op het Kruispunt der Vier Windstreken, waar iedereen in zijn leven wel een keer voorbij komt. In de achtertuin van het huis worden door de vier windstreken de vreemdste dingen en wezens aangevoerd. Eerst kwam Doctor Frommel aanwaaien, een dolle uitvinder, en daarna de Spoetel, een waterspuitend diertje, dat met veel moeite getemd wordt. Alle aanvallen van meneer Humdrum zijn tot nu toe afgeslagen....

DE VRIJWILLIGE BRANDWEER

HET is nacht.... De maan schijnt op het dak van oma's huis, op de weg naar het dorp en op de buizen in dat dorp. Ook op het dak van het winkelhuis van meneer Humdrum. Die man is de enige die niet slaapt. Door het kiertje van het slaapkamerraam kun je hem horen mompelen, brommen, kuchen en zuchten. Hij zou ook een nieuw bed met een goede matras moeten kopen, maar daar is hij te gierig voor. De spiraalveren van zijn ligplaats maken bij iedere beweging de valse-ping-geluiden van een verdronken piano. De houten zijstukken kermen krakend van ouderdom — elke keer als Humdrum zich omdraait, en dat doet hij nu al voor de zevenentachtigste keer. Dit is de oorzaak meneer Humdrum ligt zich op te winden!

„Pfff, grrr!" stamelt hij. „Ohoh! Heb ik mij weer laten verjagen door die indringers uit oma's huis! Wat hamer! Al jarenlang ben ik van vroeg tot laat bezig om dat huis in handen te krijgen, kosten noch moeite heb ik gespaard; ijverig trek ik iedere dag ten strijde! En wordt dit alles beloond? Neen! Alles zit mij tegen! Pech en plagerijen verzuren mijn werklust; wat 'n leven! Nooit is iemand eens behulpzaam, al mijn lieve listen worden onder hoongelach afgeslagen, al mijn grappige streken worden tegengewerkt.... Het begint er werkelijk naar uit te zien dat ik de strijd om oma's huisje moet opgeven! Brrr! Dat nooit! Dat gun ik haar niet! Abah! Genoeg!"

Meneer Humdrum springt uit bed, hij heeft zich zo opgewonden, dat hij nu wel af moet lopen — net als de wekker op zijn nachtkastje. Rrrrrt! hij heeft zijn broek al aan, ringgg! zijn schoenen, floep! z'n lange jas zwaait om zijn schouders. Mensen, wat kijkt die man kwaad, een paar nachtuiltjes worden er bang van en vliegen piepend weg.. Er zijn boze daden op komst, dat is zeker! „Haha!" buldert Humdrum zo snerpend, dat de klok ervan stil gaat staan. „Het uur der wrake heeft geslagen!" Hij heeft die zin eens in een ouderwets boek gelezen en goed onthouden. Hij schopt een deur open en stapt regelrecht naar de opslagplaats van zijn winkelspullen, twee muizen krijgen rillingen in hun staartjes als ze die baas boeman zo midden in de nacht binnen zien marcheren! „Het uur der wrake," roept Humdrum nog eens. „En mijn wraak zal vreselijk zijn! Aboeh!" Hij loopt naar de hoek, waar tien kannen met petroleum staan, hij grijpt er in iedere hand één en één tussen de tanden en smakt die drie kannen in zijn boodschappenkar, waarvan hij de deksel met een wiebelende omhaal van zijn rechtervoet optilt. Beng! Als er negen blikken in de kar zijn, moet Humdrum toch even stoppen om op adem te komen. Omdat hij niet van frisse lucht boudt, steekt hij gauw een sigaar op. „Puff!" zegt hij. „Het plan staat vast, niets kan mij meer tegenhouden! Hier is de handige doos met zwaveliucifers, alles is gereed, de grote vernieling kan beginnen! Voorwaarts! Op naar het huis van oma Tingeling!" Hij knoopt zijn jas dicht, gooit zijn sigaar weg en duwt de kar naar buiten, de lange weg op. In het dorp boort bijna niemand de kar voorbij ratelen, ze slapen daar allemaal — behalve Bief de bermpiraat! Die man is gewend om 's nachts veel op te zijn en hij zit nu net zo'n beetje te dommelen achter zijn raampje. Hij gluurt door een gordijnkier.

„Wat moet Humdrum midden in de nacht?" mompelt Bief. „Waarom gaat hij op pad en waarom heeft hij mij niet uitgenodigd! Als er wat uit te balen is, hoor ik er toch bij! We zijn toch makkers! Wacht eens even, als Humdrum zo akelig tegen mij doet, hoef ik ook niet vriendelijk te wezen! Als hij weg is, betekent het dat z'n winkel momenteel zonder bewoning is! Dat is net iets voor mij, ik ga iekker winkelen zonder geld! Hupsakee!"

Natuurlijk weet Humdrum niets van de snode plannen van Bief de bermpiraat! Hij is al een heel eind verder op de bosweg. Hij stapt zelfs zo fel door, dat hij een kwartier later al bij het huisje op het Kruispunt der Vier Windstreken aankomt! Het is daar heel stil; alleen als je goed luistert kun je ze allemaal harder of zachter horen snurken. Pipo, Mammaloe, Petra, doctor Frommel en oma... ze weten niets van het grote gevaar.... De kleine Spoetel slaapt ook, het diertje ligt op een oud kussen naast het bed van Petra, want ze zijn hele goeie maatjes geworden, die twee! De Spoetel denkt er niet aan iemand nat te

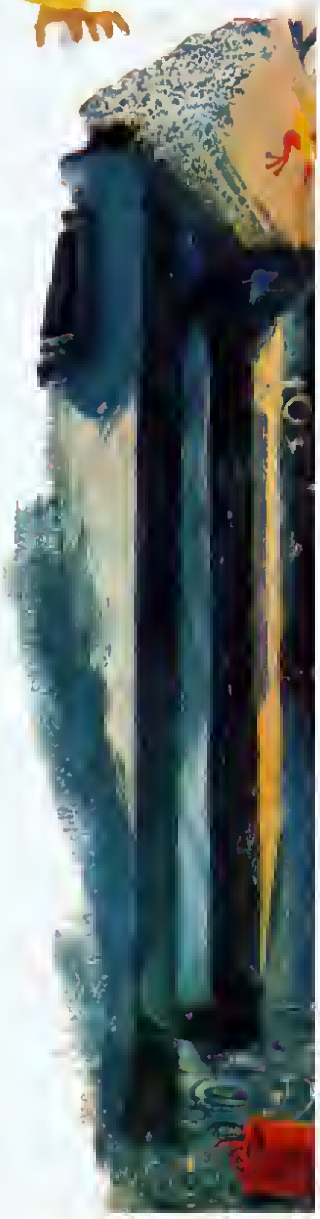

spuiten als Petra dat niet wil. Het is een eigenaardig troeteldiertje, zo'n Spoetel, maar Petra vindt het reuze fijn!

Ze dromen van elkaar en zijn erg gelukkig.

Meneer Humdrum buiten klapt zijn kar open, heel zachtjes. Hij tilt de blikken met petroleum er één voor één uit. Hij kijkt naar het huis, het blijft stil.

„Niets kan mij weerhouden," sist hij. „Ik smijt die blikken met vloeistof leeg tegen de muren van dat huis, ik gooi er een lucifer bij en dan, dan zal er geen huis meer zijn! Als ik het niet mag hebben, gun ik het oma ook niet meer! Ze verdient het! Hm!"

Humdrum gooit het eerste blik leeg tegen de muur, dan pakt hij het tweede blik. „Zal ik het nou wel doen," denkt hij. „Het is natuurlijk erg gevaarlijk. Oma is wel eigenwijs, maar ze is ook tamelijk aardig... Eh, ach wat, laat ik flink blijven! Hup!"

Humdrum gooit het tweede blik leeg, hij pakt het derde blik en... zet het weer neer... „Het is genoeg," mompelt hij. „Het hoeft geen grote brand te zijn. Een klein vuurtje zal deze lieden alreeds genoegzaam de schrik in het lijf jagen. Laat ik het thans maar aansteken. Alhoewel..."

Sja, daar staat meneer Humdrum nu, zijn woede-aanval is afgelopen, alleen zijn gemene plannetje is overgebleven en zó slecht is hij nu ook weer niet... Hij kucht en schuifelt en kijkt naar de maan, maar die weet ook geen oplossing.

„Ik, eh, geloof, ik denk," stamelt Humdrum en dan zegt hij niets meer, want uit het raampje van het dakkamertje, waar Petra en de Spoetel slapen, sist een krachtige waterstraal, die hem zuiver op de neus treft!

Flensj! Kletsnat! De Spoetel is namelijk door al het gekuch van Humdrum ontwaakt en hij heeft niet geaarzeld toen hij zag wie er buiten stond!

„Brrr! Auw! Help!" roept Humdrum, waardoor iedereen in huis meteen klaarwakker overeind schiet.

„Schande! Nu is het genoeg, nu steek ik de boel toch in br...," Humdrum wil „brand" roepen, maar een andere stem uit een andere richting is hem voor. Het is Brief de bermpiraat die daar aan komt hollen. „Brand!" roept hij. „Humdrum, kom gauw, je huis staa in brand!"

„Wat?" gilt Humdrum. „Hoe kar dat nou?"

„Je eigen schuld!" roept Brief. „Ik was er, eh, toevallig. Ik zag de oorzaak... Je, je had een brandende sigaar weggegooid, tegen een blik petroleum aan. Dat moet je niet doen! Kom gauw mee! Hupsakee!"

Terwijl Humdrum en Brief terugrennen, springt Pipo uit zijn bed. „Kom mee, mensen!" roept hij, „we gaan helpen blussen! Petra, vergeet vooral de Spoetel niet, dat is de beste spuitgast ter wereld!"

Oma Tingeling trekt ook gauw haar mantel aan.

„Zelfs midden in de nacht is meneer Humdrum nog lastig," mompelt ze. „Wat een afwisseling, wat een afwisseling!"

VOLGENDE WEEK IN ZAK EN AS!

WALT DISNEY
Rakker
SMITS
IJZERWAREN
IJZERAFVAL
Hmm! Er is weer een hoop oud roest bij gekomen! Misschien zit er wat voor me bij!
Blijf von m'n hols-band af!
Oh! Mijn hondepenning werd aangetrokken door een magneet!
KLENG!
Ik heb nog nooit zo'n grote mogneet gezien... en hij trekt olles oon!
KLENG!
KLING!
Ik go noor het park! Door kun je pret hebben met zo'n ding!

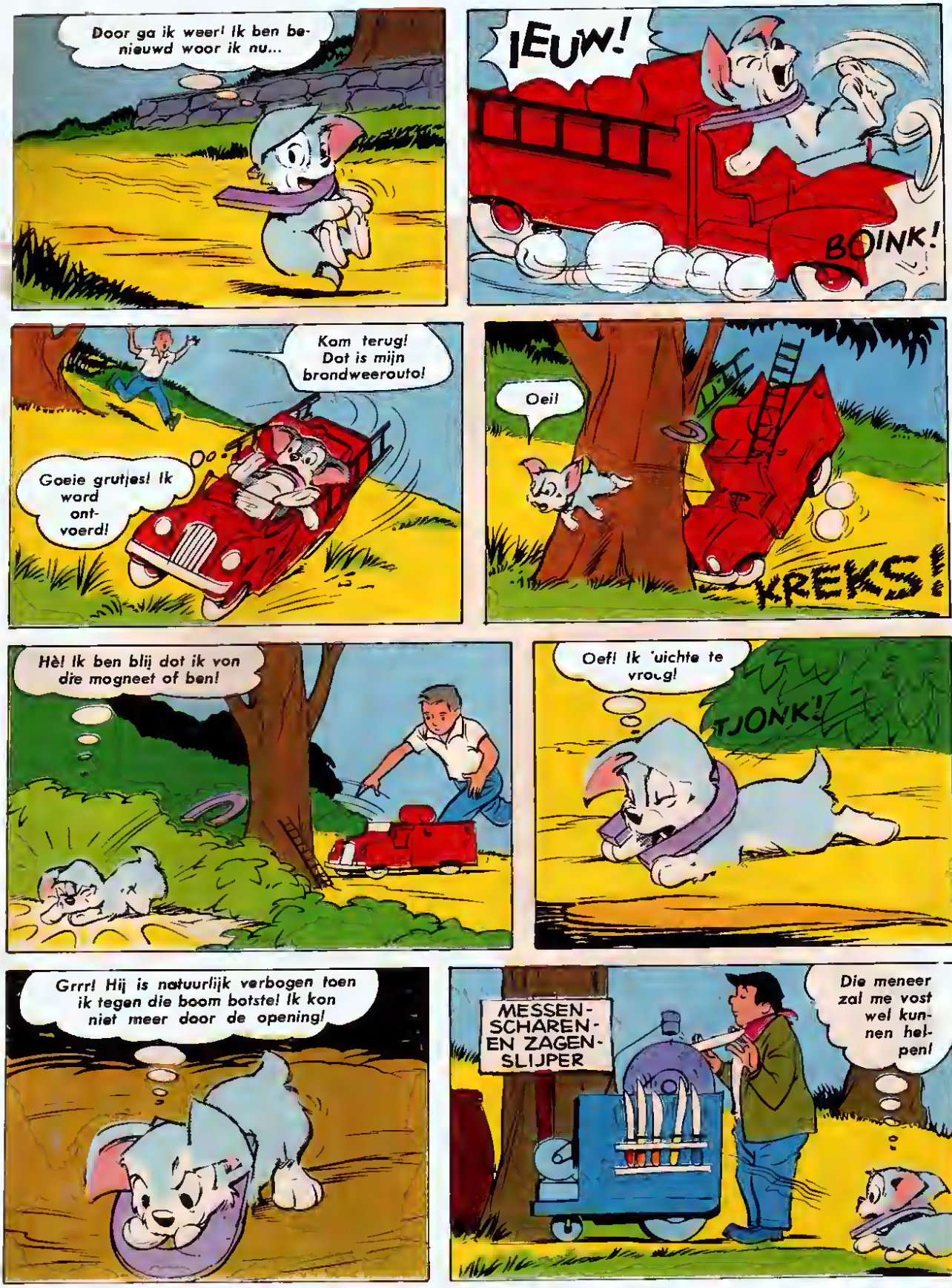
Door ga ik weer! Ik ben benieuwd woor ik nu...
IEUW!
BOINK!
Kom terug! Dat is mijn brandweerauto!
Goeie grutjes! Ik word ontvoerd!
Oei!
KREKS!
Hè! Ik ben blij dat ik von die mogneet of ben!
Oef! Ik 'uichte te vroeg!
TJONK!
Grrr! Hij is natuurlijk verbogen toen ik tegen die boom botste! Ik kon niet meer door de opening!
MESSEN-SCHAREN-EN ZAGEN-SLIJPER
Die meneer zal me vast wel kunnen helpen!

Hé! Waaram zouden die messen opeens za trillen?
Oejoei!
Waar gaan ze nàu heen? Kijk uit! Duiken!
HELP!
Wat een geluk! Een lasse plank!
TJONK!
TJONK!
TJONK!
TJONK!
Tjange, dat was wel op 't nippertje!
Ho, dat zijn een paar vriendjes van me! Die zullen me wel uit de narigheid helpen!
Ha, jongens!
Hallo, Rakker!
Zeg, hoe kam je aan die leuke halsband?
Ik wou dat ik wist hoe ik eraf kan kamen... help! Nu gebeurt het al weer!
KLINK!
KLENK!
KLINK!

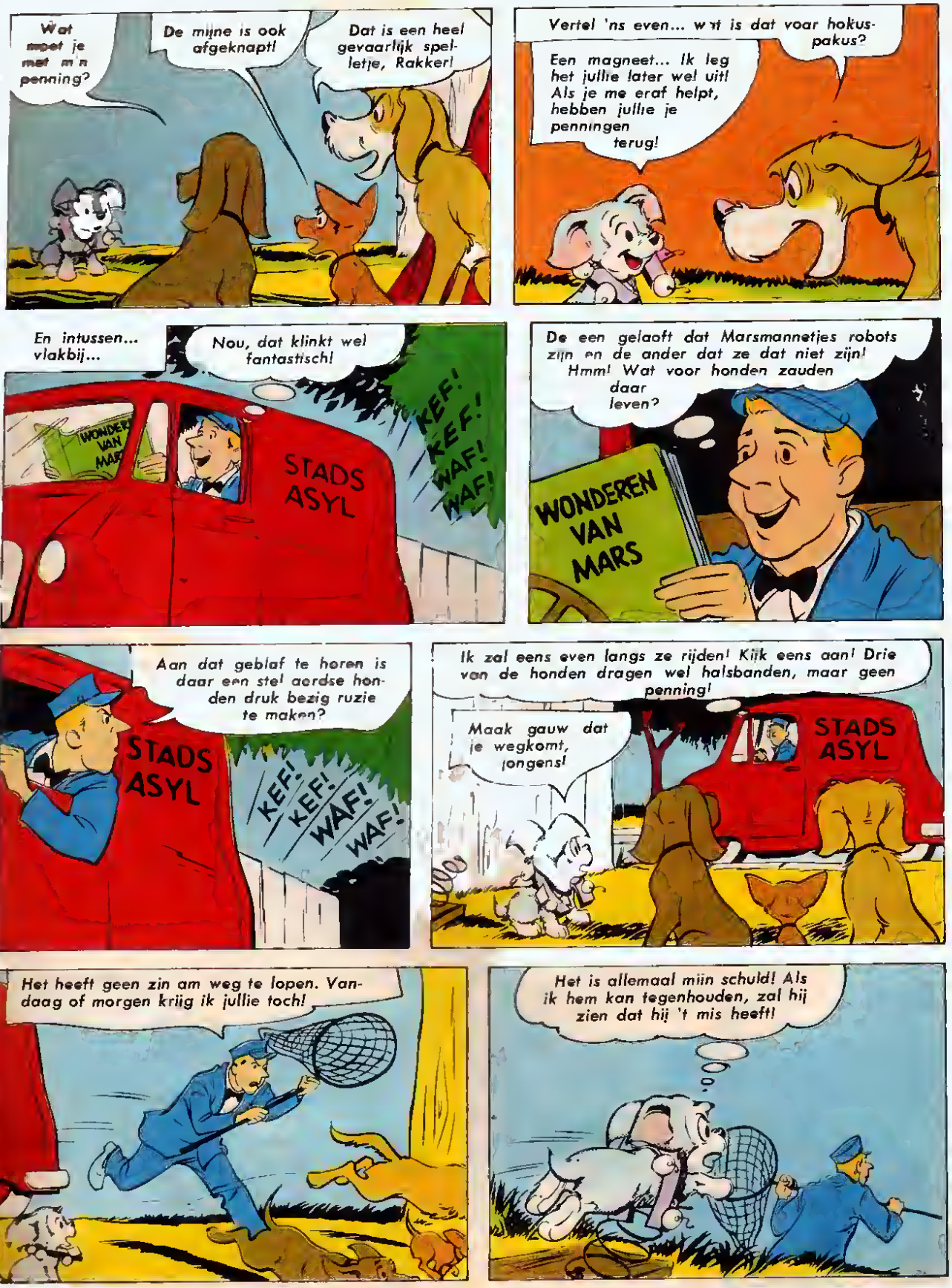
Wat moet je met m'n penning?
De mijne is ook afgeknapt!
Dat is een heel gevaarlijk spelletje, Rakker!
Vertel 'ns even... wat is dat voor hokuspakus?
Een magneet... Ik leg het jullie later wel uit! Als je me eraf helpt, hebben jullie je penningen terug!
En intussen... vlakbij...
Nou, dat klinkt wel fantastisch!
WONDEREN VAN MAR
STADS ASYL
KEF! KEF! WAF! WAF!
De een gelaoft dat Marsmannetjes robots zijn en de ander dat ze dat niet zijn! Hmm! Wat voor honden zouden daar leven?
WONDEREN VAN MARS
Aan dat geblaf te horen is daar een stel aardse honden druk bezig ruzie te maken?
STADS ASYL
KEF! KEF! WAF! WAF!
Ik zal eens even langs ze rijden! Kijk eens aan! Drie van de honden dragen wel halsbanden, maar geen penning!
Maak gauw dat je wegkomt, jongens!
STADS ASYL
Het heeft geen zin am weg te lopen. Vandaag of morgen krijg ik jullie toch!
Het is allemaal mijn schuld! Als ik hem kan tegenhouden, zal hij zien dat hij 't mis heeft!

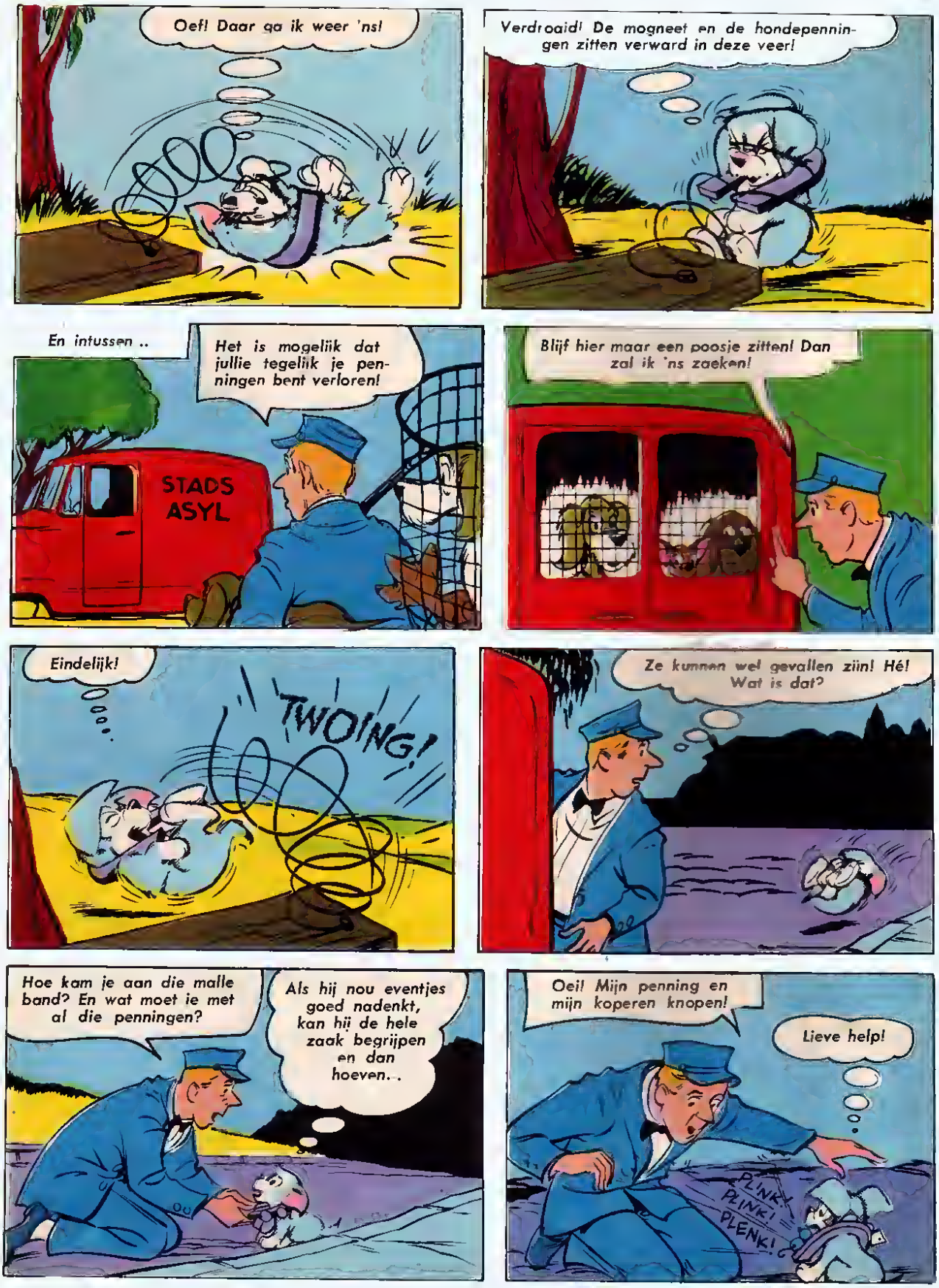
Oef! Daar ga ik weer 'ns!
Verdraaid! De mogneet en de hondepenningen zitten verward in deze veer!
En intussen ..
Het is mogelijk dat jullie tegelijk je penningen bent verloren!
STADS ASYL
Blijf hier maar een poosje zitten! Dan zal ik 'ns zoeken!
Eindelijk!
TWOING!
Ze kunnen wel gevallen zijn! Hé! Wat is dat?
Hoe kom je aan die malle band? En wat moet ie met al die penningen?
Als hij nou eventjes goed nadenkt, kan hij de hele zaak begrijpen en dan hoeven..
Oei! Mijn penning en mijn koperen knopen!
Lieve help!
PLINK PLINK PLENK!

Nu heb ik het door, kleine schovuit! Jij hebt je vriendjes in moeilijkheden gebracht!

Moor je zult te weten komen dat ik me niet bij de neus loot nemen!
Ik zit vies in de knoei!

En nu moet ik zien dat ik za vlug mogelijk de penningen terugbreng!

Oei! De magneet heeft een hoop rommel aangetrokken! Wat een bende!
KLENG!
KLENG!

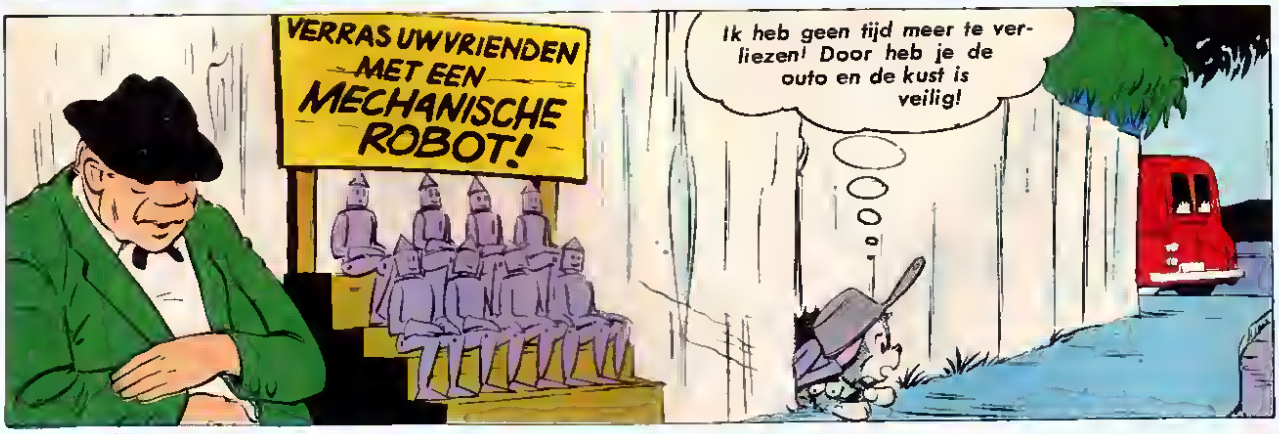
VERRAS UW VRIENDEN MET EEN MECHANISCHE ROBOT!
Ik heb geen tijd meer te verliezen! Door heb je de auto en de kust is veilig!

KLINK!
KLENG!
KLENG!
Als ik hard loop, mook ik te veel lawaai! Doarom zal ik heel voorzichtig lopen!

Ik go in de auto zitten! Misschien wordt hij nieuwsgierig naar zijn vriendjes en kamt hij terug!

Ik zal intussen nog een eindje verder lezen... 'ns kijken waar was ik gebleven?
DEREN VAN MARS
O, ja! Sommige geleerden beweren dat een marsman een tot vijf meter groot kon warden... sjonge, dat is geen kleinigheid!
KLING!
KLENG!
Ik hoor iets! Misschien is die hand er wel!
WONDEREN VAN MARS
Wat? Lieve help! D-droom ik? Een stelletje robots onder aanvoering van een vreemd beest!
MARSMANNETJES...EEN OVERVAL!
HELP! HELP!
Daar is de handevanger van geschrokken!
Vriendjes van je, Rakker?
I-ik weet het niet! Die heeft de magneet aangetrokken! Ik zal jullie even uit de auta loten!
Later...
Je hebt veel te veel boeken over ruimtevoart gelezen, jongen!
Speelgoedrobats om 'n magneet! Wat stam!
Hè! Mijn rabots!
Wees maar blij dat jij er niet meer aan vast zit, Rakker!
Nou en of! Fijn, dat jullie me van dat onding hebben afgeholpen!

Sprookjes worden overal ter wereld verteld, overdag en als het bijna kleuterbedtijd is. In de postzegelwereld doen de sprookjes het ook heel goed.
Het was West-Duitsland dat er een jaar of vijf geleden mee begon. Een hele serie gewijd aan één sprookje, en ieder jaar een ander sprookje. Er was veel belangstelling voor, hetgeen tot gevolg had dat landen in Oost-Europa, die altijd heel gul zijn wat het uitgeven van postzegels betreft, het goede sprookjesvoorbeeld gingen volgen. Dit jaar (de serie van 4 stuks verscheen op 23 september) zijn het de Wolf en de Zeven Geitjes die op de West-duitse sprookjespostzegels zijn afgebeeld. Het begint met het afscheid van moeder Geit van haar zeven kinderen en dan volgt het spannende ogenblik (de zegel die je hier ziet) dat de boze wolf over de onderdeur heen naar binnen komt gluren. Eén van de geitjes, de voorzichtigste en de slimste, is alvast onder het bed gekropen. Dat is natuurlijk degene die op de volgende postzegel de klok in wipt en daardoor niet door de wolf wordt opgegeten.
De serie eindigt met een gelukkig slot: de wolf zit in de put en moeder Geit met haar kinderen danst er vrolijk om heen.

dijes en datjes van Donald Duck

DAANTJE DIERENVRIEND

Als vader en moeder vinden dat je groot genoeg bent om oudejaarsavond mee te vieren, zul je net als de anderen in spanning de klokslag van 12 uur afwachten. Vooral als je in een stad woont, zul je bemerken dat men, behalve door middel van klokgelui, ook door veel getoeter en het afsteken van luid knallend vuurwerk het nieuwe jaar welkom" heet. Natuurlijk ga je dan even naar buiten om te kunnen genieten van al dat vrolijke gedoe, maar vergeet op dat ogenblik je hond of poes niet. Door het ongewone, soms oorverdovende lawaai schrikken deze huisdieren meestal heel erg. En het is best mogelijk dat ze op een onbewaakt moment de onderdeur, die je liet open stond omdat je van plan was straks direct weer binnen te komen, uitvluchten.
Vraag maar eens aan de politie hoeveel honden en poezen er in de oudejaarsnacht ver van hun veilige huis bang en bibberend in een donker hoekje worden aangetroffen.
Je mag van geluk spreken als je je lievelingsdier in za'n geval weer terug krijgt. Soms is zo'n dier nog wekenlang schuw.
Daarom is het beter er vooraf voor te zorgen dat, als de klok op de laatste dag van het jaar twaalf slaat, de dieren in de huiskamer of een ander vertrek worden gelaten, waar ze beslist niet kunnen ontsnappen.

JURKENMACHINE

Voor dames en jongedames is er een heel belangrijk nieuwtje. In Amerika wordt hard gewerkt aan een jurkenmachine. Als we het goed hebben begrepen, zal het in de toekomst zo gaan: je koopt eerst de stof en stopt deze in de machine.
Vervolgens stel je het apparaat in op het nummer van de maat die je hebt en dan geef je door een lettercombinatie aan welk model je wenst.
Daarna stel je de machine in werking en... een half uurtje later komt de jurk er gekant en klaar uit.
Alleen het afwerken van de naadjes, het knopen aanzetten en het inzetten van de ritssluiting moet nog even met de hand gebeuren.

IN ZESTIEN JAAR GEEN SNEEUW

Op het zuidelijke halfrond is het nu zomer. Dat wil dus zeggen dat de mensen daar een half jaar geleden, net als wij nu, midden in de winter zaten.
In de winter van dit jaar is er in de zuidafrikaanse stad Johannesburg voor het eerst sinds zestien jaar een vrij grote hoeveelheid sneeuw gevallen. Het enthousiasme hierover was heel groot. Jong en oud kwam naar buiten, riep hoera en begon meteen met sneeuwbalgevechten.
De kinderen hoefden die dag niet naar school en op veel kantoren kwam het personeel te laat omdat het niet genoeg kon krijgen van het sneeuwballen.
's Middags steeg de temperatuur echter en tegen de avond was er van de sneeuw niet veel over.

TV-PRIMEUR

Japan heeft een televisie-primeur. De nationale luchtvaartmaatschappij van dat land is namelijk de eerste ter wereld die enkele van zijn vliegtuigen heeft voorzien van televisietoestellen.
In de passagiersruimten staan vier van die toestellen opgesteld. Voor zover dat mogelijk is, vangt men onderweg de programma's op die uitgezonden worden in de landen waar het vliegtuig overheen vliegt.
Het bijbehorende geluid is via een koptelefoon te beluisteren. Men hoopt door deze nieuwe attractie de verveling van de passagiers tijdens lange vluchten wat te kunnen verdrijven.

ALLEEN VOOR EEN

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de muloschool te Ryndam hebben verdiend voor hun klasgenoot Paul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, is gestolen uit de kast in de leraarskamer. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en heeft ontdekt dat hij een merkwaardige gewoonte bezit: hij breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. Onder leiding van de sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de jongens en meisjes van Pauls klas een speurtocht naar de dief, waarbij zij overal zoeken naar gebroken lucifers. Pieter van Gelder vertelt een nieuwsgierige hbs'er, Hans de Kloet, dat zij spoorzoeken en daarbij gebroken lucifers als sporen gebruiken. Omdat Pieter Hans nors behandelt, zint deze op wraak...

KLOKSLAG tien uur kwamen de eersteklassers in de ochtend weer bij de school samen. Pieter van Gelder verdeelde zijn groep met veel tegenzin onder de groepen van Wim Laarmans en Hetty Bron; hij was nog steeds somber gestemd. Het viel dan ook niet mee opeens geen leider meer te kunnen zijn van een eigen groep. Nu zou hij de bevelen van Wim Laarmans op moeten volgen. Pieters gezicht was zo somber als een onweerswolk, en zijn humeur werd er niet beter op toen hij Hans de Kloet voorbij zag lopen. Hij herinnerde zich zijn gesprek met Hans de Kloet op de vorige dag en was bang dat Hans over het spoorzoeken naar gebroken lucifers zou gaan praten.

„Hé, gaan jullie spoorzoeken?" riep Hans van de andere kant van de straat. Pieter werd bleek van schrik, maar tot zijn opluchting riep Hans niets over gebroken lucifers. „Bemoei je toch met je eigen zaken!" schreeuwde hij vlug. „Hela, die eigenwijze Pieter van Gelder is er ook bij!" riep Hans. „Kom eens hier als je durft," riep Pieter, die zich temidden van zijn klasgenoten veel dapperder voelde dan de vorige dag.

Maar daar voelde Hans de Kloet wijselijk niets voor. „Durf je wel?" tartte hij Pieter, die op Hans toeliep en gevolgd werd door een paar jongens, die net als Pieter Hans best een paar rake klappen wilden geven. Maar Hans rende snel weg, tegen zo'n overmacht kon hij zich niet te weer stellen.

„Denk erom Pieter van Gelder, ik neem wraak!" riep hij nog over zijn schouder en daarna verdween hij om een hoek van de straat. „Wraak? Waarom wil Hans wraak nemen? Heb je soms met 'm gevochten?" vroeg Hetty aan Pieter. „Welnee, hij drelgt zomaar wat," zei Pieter haastig. „Vooruit, wat kan ons die Hans schelen, we gaan aan het werk," riep Wim Laarmans en hij wenkte de leden van zijn groep om hem te volgen.

„Waar gaan we heen?" vroeg Pieter hem.

„Bushaltes controleren... kijken of er gebroken lucifers liggen," deelde Wim Laarmans hem en de anderen mee. Ze liepen langzaam de straat uit. Opeens gebeurde het. Pieter van Gelder bleef stokstijf staan en hij staarde ongelovig naar de tegels voor zijn voeten. „Wlm... kijk... drie gebroken lucifers...!" schreeuwde hij. De anderen drongen onmiddellijk om hem heen en keken verrast naar de vondst van Pieter. Eigenlijk hadden ze er allemaal aan getwijfeld of ze oolt gebroken lucifers zouden vinden, maar nu was het toch gebeurd. Tjonge, wat een vondst! Pieter keek de anderen trots aan. Hij mocht dan geen leider meer zijn, toch was hij de beste speurder. De anderen hadden de lucifers niét gezien, ditmaal zou hij bij meneer Veldman een goed figuur slaan.

Wim Laarmans pakte de lucifers op, wikkelde ze in z'n zakdoek en besliste: „We gaan vlug naar meneer Veldman... zal die even opkijken!"

Wim had geen woord te veel gezegd, meneer Veldman was enkele tellen sprakeloos van verbazing. Want ook hij had niet aan succes geloofd. Hij had noolt over zijn twijfel gesproken om de eersteklassers niet te ontmoedigen. Maar nu was zijn twijfel verdwenen. „Ik heb de lucifers gezien meneer," vertelde Pieter snel. „Goed werk," prees de sportleraar hem en Pieters humeur werd weer zo stralend als de zon op een lentedag

„Waar heb je de lucifers gevonden?" vroeg meneer Veldman hem en Pieter duidde de sportleraar de plaats aan. „Tja, we hebben nu inderdaad doormidden geknakte lucifers gevonden. maar de dief is nog spoorloos. Die lucifers vormen echter een belangrijk aanknopingspunt. De dief is dus wéér in de omgeving van de school geweest. Hij kwam er natuurlijk niet om nogmaals in te breken. Nee, ik denk, dat hij in de buurt van onze school woont. We moeten het speurderswerk nu concentreren op de wijk waarin onze school ligt. Jullie moeten vanmiddag met beide groepen bij mij komen, dan zal ik zorgvuldig een plan opstellen," besliste meneer Veldman.

Om twee uur precies meldden de twee groepen zich bij meneer Veldman, die Hetty Bron en Wim Laarmans in zijn studeerkamer ontbood. De anderen bleven buiten wachten. Meneer Veldman vouwde een plattegrond van de stad open en wees op de wijk waarin de school gevestigd was. Hij had de wijk met dikke, rode potloodstrepen omlijnd.

„Dit wordt ons werkterrein," verklaarde hij. Daarna haalde hij twee boekjes uit een van de laden in zijn bureau te voorschijn. „In deze boekjes zijn alle café's, bushaltes en bioscopen die binnen deze rode omlijsting voorkomen, opgenomen," vertelde hij. „De door mij met rood onderstreepte zaken en bushaltes moet Hetty's groep onderzoeken, de met

geschreven door
JOOP TERMOS

met illustraties door
GERARD VAN STRAATEN

blauw onderstreepte zaken en bushaltes zijn het speurterrein voor de groep van Wim Laarmans. Zodra jullie iets bijzonders ontdekken, verwacht ik daarvan onmiddellijk melding bij mij. Goed begrepen?" Hetty en Wim knikten. Meneer Veldman overhandigde hun de twee wijkboekjes, wenste Wim en Hetty veel succes en liet ze uit. Snel vertelden Hetty en Wim de anderen over het door meneer Veldman uitgezette plan en daarna leidden ze hun groepen verschillende kanten uit om aan het onderzoek te beginnen. De groep van Wim Laarmans keerde eerst terug naar de plaats waar Pieter van Gelder de doormidden geknakte lucifers had gevonden. „We gaan eerst de zaken en bushaltes in de omgeving van die plaats onderzoeken," besliste Wim Laarmans. Het werd een inspannende en vermoeiende speurtocht. Twee uur lang vonden de eersteklassers geen enkel spoor. Hun hoop op een goed resultaat werd minder en minder en tenslotte waren ze weer teruggekeerd op de plek waar Pieter de geknakte lucifers had ontdekt. En vlak bij die plek deed Pieter een tweede ontdekking. Op esn afstand van slechts enkele tientallen meters van de plek waar de eerste drie lucifers waren gevonden, zag hij nógmaals een lucife . Hij lag vlak bij de muur van een huis en was daardoor ternauwernood te zien. Maar omdat Pieter door het vergeefse speuren mismoedig was geworden en volgens zijn gewoonte z'n hoofd liet hangen en somber omlaag staarde, had hij plotseling het gebroken houtje gezien.

„De dief moet dus in die richting zijn gelopen," wees Wim Laarmans met een uitgestrekte arm. „Hoezo?" wilde een van de eersteklassers weten. Wim trok een gewichtig gezicht en verklaarde: „Denk maar eens goed na. Ons spoor begint bij de eerste vindplsats. Daarna vond Pieter weer een gebroken lucifer. Nou, de dief moet dan van de eerste naar de tweede vindplaats zijn gelopen... snap je?"

„Hij kan óók van de tweede naar de eerste vindplaats zijn gelopen, de tweede vindplaats kan best de eerste zijn," verbeterde Pieter van Gelder hem. Ze moesten allemaal even over Pieters woorden nadenken en ze begrepen het: natuurlijk kon de dief in beide richtingen zijn gelopen, daarover was geen enkele zekerheid. Wim Laarmans keek wat sip, Pieter had zich slimmer getoond dan hij... „Goed, Pieter heeft gelijk," gaf hij toe, „ik zal jullie in twee groepen verdelen en dan speuren beide groepen in een andere richting." „Waar komen we dan weer samen?" wilde Pieter van Gelder weten. „Om vijf uur bij meneer Veldman natuurlijk," besliste Wim Laarmans. Hij verdeelde zijn helpers in twee groepen, en daarna gingen ze uit elkaar.

Nog voordat de groepen elkaar uit het oog hadden verloren vond Pieter van Gelder zowaar voor de derde maal gebroken lucifers, ditmaal twee, nu vlak voor het schoolplein. Hij rende op slag terug naar de andere groep, die door Wim Laarmans werd geleid. „Wim, Wim, terug! Het spoor voert de andere kant uit!" riep hij en even later waren de groepen weer verenigd. De eersteklassers speurden langs de goten en de huizenranden en ze vonden inderdaad telkens meer gebroken lucifers. Het spoor leidde om een hoek van een straat en toen... zagen de eersteklassers uit de groep van Wim Laarmans de groep van Hetty Bron naderen. „We hebben een spoor gevonden... we hebben een spoor gevonden!" schreeuwde Pieter van Gelder. „Wij ook!" riep Hetty terug. De beide groepen ontmoetten elkaar.

Hetty's groep bleek inderdaad eveneens een duidelijk spoor van gebroken lucifers te hebben gevolgd. De eersteklassers staarden elkaar verontrust aan. In welke richting zouden ze nu verder moeten zoeken? „We zullen eerst meneer Veldman waarschuwen," meende Hetty en Wim Laarmans vond het een goed plan. Ze renden met hun helpers naar de woning van de sportleraar. Meneer Veldman luisterde aandachtig naar hun verhalen en zei: „Het is een merkwaardige geschiedenis. Ik zal de zaak zelf onderzoeken, ik ga met jullie mee..." De eersteklassers voerden hem naar de straten waar zij de gebroken lucifers hadden gevonden. Meneer Veldman inspecteerde de lucifers en trok z'n wenkbrauwen hoog op van verbazing. „Ik begrijp er nlets van... helemaal nlets," mompelde hij herhaaldelijk. Na op meer dan twaalf plaatsen gebroken lucifers te hebben gezien, richtte hij zich op. „Jongens, dit is een raadselachtige zaak," zei hij, „niemand steekt na enkele tientallen meters te hebben gelopen een verse sigaret op. Toch moet de dief dit hebben gedaan, de lucifers liggen hoogult vijftig tot zestig meter van elkaar verwijderd. Maar geen enkele man goolt zijn sigaret weg na maar enkele trekjes te hebben genomen. Trouwens: ik heb opgemerkt dat sommige lucifers niét afgestreken waren, de zwavelkoppen zaten er nog op. Nee, ik begrijp er nlets van..." De eersteklassers keken elkaar verslagen aan. Meneer Veldman had gelijk... maar hoe moest dit raadsel verklaard worden?

„Eh... ik wil niemand wantrouwen... maar heeft één van jullie soms een grap verzonnen en die lucifers zélf doormidden gebroken om ze daarna overal neer te goolen?" vroeg meneer Veldman weifelend. „Dat zou wel een erg flauwe grap zijn," riep Pieter van Gelder. „Ja, zo denk ik er ook over," mompelde meneer Veldman, „maar toch... het kan niets anders zijn dan een grap. Iemand heeft die lucifers opzettelijk gebroken en een spoor uitgezet." Meneer Veldman overlegde met Hetty Bron en Wim Laarmans. „Toch moet het spoor ergens heen leiden," meende Wim Laarmans. „Waar ben jij begonnen Hetty?" vroeg meneer Veldman. „Ik vond de eerste gebroken lucifers bij een bushalte op het Insulindeplein," vertelde Hetty. „En ik begon bij de vindplaats van de eerste lucifers," zei Wim. „Laten we maar teruggaan naar de bushalte en daar kijken of het spoor nog een andere dan de door Hetty gekozen richting volgt," besliste meneer Veldman. „Meneer..." zei plotseling Pieter van Gelder. „Wilde je wat zeggen Pieter?" vroeg de sportleraar vriendelijk. „Eh... nee... toch niet meneer," stotterde Pieter. Hij herinnerde zich opeens, aan Hans de Kloet te hebben verteld dat hij en de anderen spoorzoekertje speelden met gebroken lucifers. En Hans had hem beloofd wraak te zullen nemen. Pieter van Gelder was er bijna zeker van: Hans de Kloet had die lucifers neergelegd! Maar Pieter durfde er nlets over te zeggen...

Ja, hij voelde wel dat hij de oorzaak was van dit onaangename tijdverlies en de verspilde moeite. Zouden ze nu nog geen stap verder gekomen zijn? Laten we hopen van niet.

HEER BOMMEL en de AAGJES
Iedereen wil weten wat Tom Paes in de Aagjesdaas heeft gestopt. Niet alleen de Rammeldammers zijn nieuwsgierig, maar vaaral de Aagjes...
Laat zien!
Wat zit er in die doas?
Laat zien!
HALT!
NEE!
Het is geheim! Diep geheim!
Ho! Stop! Blijf staan, Tom Poes!
Laat zien dat lokaos!
In naam der wet!
Za, ik heb ze flink nieuwsgierig gemaakt. Maar nu moet ik zorgen dat ik ze vaarblijf, anders valt mijn plannetje in duigen.

Pff... ik kon niet meer! Dit jagen en jachten ondermijnt mijn teer gestel!
Ach wat, teer gestel! Die brutale Paes kan vlugger lopen dan wij, dat is de kwestie! Maar we MOETEN valhauden!
Dat vind ik ook! We MOETEN weten wat er in die daos zit!
Tjange, is me dat lopen! Pfff... Ze zijn allemaal achtergebleven, behalve de nieuwsgierige Aagjes!
Kam maar, Aagjes! JULLIE magen zien wat er in de daas zit!
Dit lieten de Aagjes zich geen tweemaal zeggen.
En het duurde niet lang...
... af ze waren er allemaal in verdwenen.
Het is gelukt!
KLAP

Daar is hij!
Nu zal hij ons tach moeten vertellen wat hij in de daos heeft.
Hier die daos Tom Paes!
Hela! Voorzichtig! Hij mag niet open gaan! Er zitten Aagjes in!
Wàt?! Heb je de AAGJES gevangen? Maar hoe dan?
Met het lakoos, cammissoris.
Maar wat wàs dat lckaos dan?
NIETS!
NIETS?!!
Nee hoor, helemaal niets. Hoewel... je zou het ook nieuwsgierigheid kunnen noemen.
D-dus die d-daos wos leeg?! Hebben we dàárvoor zo hard gelopen?
Je moest je schamen om de burgemeester voor de gek te houden. Hier zul je meer van horen, Tom Paes!
Hm, ik wil niet proberen het gedrag van Tom Poes goed te praten... maar de Aagjes zijn gevangen en door gaat het toch om, als iemand begrijpt wat ik bedoel. En dat moeten we vieren! Daarom nodig ik jullie uit voor een feestmaal op slot Bammelstein.

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.